

Sygn. akt II K 31/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Wildowicz

Protokolant: Karolina Szapiel

przy udziale prokuratora: Jerzego Fiedoruka

po rozpoznaniu w dniach 6 czerwca, 4 lipca 2018 r. i 10 września 2018 r. sprawy

A. K., s. B. i L. z domu A., urodzonego (...) w B.,

podejrzanego o to, że:

1. w dniu 18 października 2017 roku w B. dokonał uszkodzenia drzwi wejściowych do sklepu (...) zbijając młotkiem trzy szyby i uszkadzając uchwyt przy drzwiach, przez co spowodował szkodę w mieniu w kwocie nie mniejszej niż 681,95 zł. na szkodę (...) Spółka Jawna w B.,

tj. o czyn z art. 288 § 1 k.k.

2. w nocy z 16 na 17 października 2017 roku w B. dokonał zniszczenia czterech słupków przeszkodowych U-5b 600 mm II generacji o wartości 1893 zł. na szkodę Powiatowego Zarządu Dróg w B.,

tj. o czyn z art. 288 § 1 k.k.

I. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 31 § 1 k.k. postępowanie karne w stosunku do podejrzanego **A. K.** umarza wobec stwierdzenia, że z powodu choroby psychicznej nie popełnił on przestępstw;

II. na mocy art. 93b § 1 k.k. w zw. z art. 93c pkt 1 k.k. w zw. z art. 93f § 1 k.k. orzeka wobec **A. K.** środek zabezpieczający w postaci ambulatoryjnej terapii psychiatrycznej w Poradni Zdrowia Psychicznego w celu zapobieżenia popełnienia przez niego czynu zabronionego związanego z jego chorobą psychiczną;

III. na mocy art. 44 § 2 k.k. w zw. z art. 45a § 1 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci młotka, szczegółowo opisanego w wykazie nr I/180/17/P na karcie 86 akt sprawy;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnej Joanny Sawickiej kwotę 944,64 zł. (dziewięćset czterdzieści cztery złotych sześćdziesiąt cztery groszy), w tym kwotę 176,64 zł. (sto siedemdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt cztery groszy) podatku od towarów i usług, tytułem zwrotu kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej podejrzanemu z urzędu;

V. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

Sędzia:

II K 31/18

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i ujawnionego w toku przewodu sądowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. K. posiada samochód osobowy marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) 05. W nocy z 16 na 17 października 2017 r. poruszał się w/w pojazdem ulicą (...) w B.. W pewnym momencie skręcił do osi jezdni i najechał na cztery słupki przeszkodowe U-5b 600 mm II generacji niszcząc je. Słupki te należały do Powiatowego Zarządu Dróg w B. i były wartości 1893 zł.

W dniu 18 października 2017 r. około godziny 2.00 A. K. przyjechał w/w pojazdem pod sklep (...) mieszczący się w B. przy ulicy (...) gdzie zamierzał zrobić zakupy. Z uwagi na to, że nikt nie otworzył mu drzwi, zdenerwował się. Wyciągnął więc z bagażnika swego samochodu młotek, podszedł do drzwi sklepu i zaczął nim w nie uderzać powodując zbitcie trzech szyb oraz uszkodzenie uchwytu w drzwiach. Wartość wyrządzonej szkody wyniosła 681,95 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o część wyjaśnień podejrzanego A. K. (k. 48, 159v), a także zeznania świadków S. K. (k. 3, 160), K. J. (k. 23, 160) i G. S. (1) (k. 6v – 7, 180), a także protokół oględzin miejsca wraz z materiałem poglądowym (k. 9 – 12), notatki urzędowe (k. 13, 16), protokoły oględzin rzeczy (k. 19, 20, 33 – 43, 53 – 54), materiał poglądowy (k. 17 – 18, 27) oraz nagranie zarejestrowane na płycie CD (k. 52).

A. K. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że w dniu 16 października 2017 r. jechał swoim samochodem marki V. (...). Była mgła i wjechał na słupki. W dniu 18 października 2017 r. w nocy chciał zrobić zakupy w sklepie (...) lecz nikt nie otworzył mu drzwi. Zdenerwował się i młotkiem, który miał w samochodzie kilka razy uderzył w drzwi sklepu po czym odjechał. Dodał, że nie chciał wybić szyb w drzwiach do sklepu ani uszkodzić słupków na drodze, był w tym czasie zdenerwowany (k. 48, 159v).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu w świetle materiału dowodowego nie ulegało wątpliwości to, że A. K. dopuścił się zarzucanych mu czynów.

Bezspornym było, że w nocy z 16 na 17 października 2017 r. na ulicy (...) w B. zniszczone zostały cztery słupki przeszkodowe U-5b 600 mm II generacji o łącznej wartości 1893 zł. Wynika to przede wszystkim z zeznań K. J., pracownika Powiatowego Zarządu Dróg w B., do którego należały zniszczone słupki. Świadek wskazał datę i miejsce uszkodzenia jak również wysokość szkody (k. 23, 160).

Zdaniem Sądu zeznania świadka są wiarygodne. Są konsekwentne, spójne i znalazły potwierdzenie w innych dowodach zgromadzonych w sprawie.

Miejsce oraz okoliczności tego zdarzenia dokumentują notatka urzędowa (k. 16), materiał poglądowy (k. 17 – 18, 27) oraz protokoły oględzin rzeczy (k. 19, 20). Okoliczność, że do zniszczenia tych znaków przez A. K. nie doszło przypadkowo wynika wprost z nagrania zarejestrowanego przez monitoring, z którego wynika, że podejrzany celowo kierował się na te znaki (k. 52 – płyta CD zawierająca nagranie; k. 53 – 54 – protokół oględzin rzeczy).

Nie ulegało również żadnym wątpliwości to, że w dniu 18 października 2017 r. około godziny 2.00, A. K., używając młotka, zbił trzy szyby w drzwiach wejściowych do sklepu (...) mieszczącym się przy ulicy (...) w B. oraz uszkodził w nich uchwyt powodując łączne straty w kwocie 681,95 zł.

Okoliczności zdarzenia oraz zakres uszkodzeń wynika jednoznacznie z zeznań świadków G. S. (1) (k. 6v – 7, 180) oraz S. K. (k. 3, 160). G. S. (1) widział przy tym, że sprawca tego zdarzenia przyjechał pod sklep samochodem marki V. (...) koloru ciemnego. Zdaniem Sądu zeznania świadków są wiarygodne gdyż są zbieżne ze sobą i korespondują z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie. Co istotne, okolicznościom podawanym przez świadków A. K. nie zaprzeczył.

Zakres dokonanych uszkodzeń obrazuje również protokół oględzin miejsca wraz z materiałem poglądowym (k. 9 – 12). Wartość szkody w tym zakresie wynika jednoznacznie z pisma pokrzywdzonego (k. 83) oraz dołączonych do niego faktur (k. 84, 85).

Mając na uwadze powyższe rozważania należało przyjąć, że przyznanie się przez podejrzanego do popełnienia zarzucanych mu czynów zasługiwało na uwzględnienie. Odrzucić należało jednak twierdzenia A. K., że nie chciał uszkodzić w/w drzwi wejściowych do sklepu oraz w/w słupków przeszkodowych. Wskazane wyżej dowody jednoznacznie wykazują, że podejrzany czynów tych dopuścił się umyślnie.

Reasumując, opisane wyżej dowody uzupełniają się i tworzą logiczną całość, nie pozostawiając zdaniem Sądu jakichkolwiek wątpliwości co do tego, że A. K. dopuścił się zarzucanych mu czynów. Dowody te wykazały, że w nocy z 16 na 17 października 2017 r. w B. dokonał zniszczenia czterech słupków przeszkodowych U-5b 600 mm II generacji o wartości 1893 zł. na szkodę Powiatowego Zarządu Dróg w B.. Ponadto w dniu 18 października 2017 r. w B. dokonał uszkodzenia drzwi wejściowych do sklepu (...) zbijając młotkiem trzy szyby i uszkadzając uchwyt przy drzwiach powodując szkodę w łącznej kwocie 681,95 zł. na rzecz A. B. S. j. w B.. Zachowania te wyczerpały więc znamiona czynów zabronionych przewidzianych w art. 288 § 1 k.k. Stwierdzić należy, że czynu te charakteryzują się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Godziły bowiem w tak istotne dobro chronione prawem jakim jest prawo właściciela do integralności należących do niego rzeczy.

W toku postępowania przygotowawczego pojawiały się wątpliwości co do stanu zdrowia psychicznego A. K.. Z uzyskanej opinii dwóch biegłych psychiatrów i psychologa wynika, że podejrzany cierpi na chorobę psychiczną pod postacią zaburzenia afektywnego dwubiegunowego. Biegłe jednoznacznie wskazały, że w czasie popełnienia zarzucanych mu czynów miał całkowicie zniesioną zdolność rozpoznania ich znaczenia i kierowania swoim postępowaniem. Jednocześnie biegłe podały, że pozostawanie przez podejrzanego na wolności w aktualnym stanie zdrowia psychicznego stanowi zagrożenie dla porządku prawnego oraz zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia przez niego czynów podobnych. W związku z tym biegłe uznały, że w przypadku A. K. zachodzi konieczność zastosowania środka zabezpieczającego w postaci leczenia psychiatrycznego w Poradni Zdrowia Psychicznego (k. 66 – 73). Przed Sądem biegłego G. S. (2) (k. 179v), H. O. (k. 179v) i V. N. (k. 215v) w całości podtrzymały swoją pisemną opinię oraz wnioski w niej zawarte.

W ocenie Sądu powyższe opinie biegłych zasługiwały na uwzględnienie w całości. Są one bowiem pełne, jasne i rzeczowe, a wnioski w nich zawarte poparte zostały logiczną, obszerną i przekonującą argumentacją.

Zgodnie z art. 31 § 1 k.k. nie popełnienia przestępstwa, kto, z powodu choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego lub innego zakłócenia czynności psychicznych, nie mógł w czasie czynu rozpoznać jego znaczenia lub pokierować swoim postępowaniem.

Przepis art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. stanowi z kolei, że nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego albo ustawa stanowi, że sprawca nie popełnia przestępstwa.

Mając na uwadze treść w/w opinii biegłych, z których wynika, że A. K. w chwili popełnienia czynów miał całkowicie zniesioną zdolność rozumienia ich znaczenia i kierowania swoim postępowaniem, a więc w świetle art. 31 § 1 k.k. nie popełnił przestępstwa i kierując się dyspozycją art. 17 § 1 pkt 2, Sąd zobligowany był do umorzenia postępowania.

Kierując się wnioskami płynącymi z omówionej opinii biegłych psychiatrów i psychologa, Sąd w oparciu o art. 93b § 1 k.k., art. 93c pkt 1 k.k. i art. 93f § 1 k.k. orzekł wobec A. K. środek zabezpieczający w postaci ambulatoryjnej terapii psychiatrycznej w Poradni Zdrowia Psychicznego w celu zapobieżenia popełnienia przez niego czynu zabronionego związanego z jego chorobą psychiczną.

W toku postępowania zabezpieczono od A. K. młotek, który służył do popełnienia czynu z punktu 1. Kierując się dyspozycją art. 44 § 2 k.k. i art. 45a §1 k.k., Sąd orzekł przepadek tego przedmiotu na rzecz Skarbu Państwa.

O kosztach obrony udzielonej podejrzanemu z urzędu rozstrzygnięto na podstawie § 4 ust. 1 i ust. 3, § 17 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 3 oraz § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1715 ze zm.).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k.

Sędzia: